

ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ

ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯದ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆಂಬ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ?

■ ವೇದಾವತಿ ಎಂ.
ಚಿತ್ರ: ಎಂ.ಎಸ್.ಮಂಜುನಾಥ್

ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವಿದ್ದರೂ ಕಲಿಕಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರು ಗ್ರಾಮೀಣದವರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣದವರೇ ಆಗಿರಲಿ ಮೂಲ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೂ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಡುಭಾಷೆಯ ಕನ್ನಡದ ಆಳದ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಶೇ. 70ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕನ್ನಡದ ಆಡುವ ಮಾತು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಮೂಲ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿ. ಅದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಾಲ್. ಒಂದಷ್ಟು ಕಾಳುಗಳ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಂದ ಒಬ್ಬ 11 ವರ್ಷದ ಪೋರ ಕೇಳಿದ 'ಆಂಟಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಬೇಳೆ ಯಾವುದು?' ಬೇಳೆ ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ 'ಓ ಇದು ದಾಲ್, ಅಮ್ಮ ದಾಲ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಆಗ್ಲಿತ್ತು' ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡಿದ. ಪಟ್ಟಣದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ನಿತ್ಯ ಬಳಸುವ ಕಾಳು, ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೆಸರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯವೇ ಹೊರತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೋರಿಯಂಡರ್ ಸೊಪ್ಪು, ಪೆಪ್ಪರ್ ಪುಡಿ, ಚಿಲ್ಲಿ ಪೌಡರ್ ಇವು ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ಮಿಶ್ರ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ 8ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಮೂಲಕ ಹೋಗೋಣವೆಂದು 'ಪ್ರವಾಹ ಎಂದರೇನು?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಟ್ಟೆ. ಶೇ. 90ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಿರುತ್ತರರಾದರು. ಉಳಿದ ಉತ್ತರಗಳೂ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ದೂರ. ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಗಣಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯದ ಆಡುಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಸರಳೀಕರಿಸುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಪದಗಳು, ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರೇಖಾಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಲಘು, ಅಧಿಕ, ಭೇದಕ, ಸರ್ವಸಮ, ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ, ಐಕ್ಯತೆ, ದುರ್ಬಲ, ಸಲಕರಣೆ ಹೀಗೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲ ಅರ್ಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ

ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಉಳಿದ ವಿಚಾರಗಳ ಆಳ-ವಿಸ್ತಾರಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿವರಣೆ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಬೋಧನೆಯ ಒಂದು ಹಂತವಾದ ಸರಳತೆಯಿಂದ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆಯತ್ತ ಎಂದು ಸಾಗುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ, ತೃತೀಯ ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ದೂರ ಎಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಬಹುದು.

ಕಲಿಕೆಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಇನ್ನೊಂದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳತ್ತ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಉಭಯ ಸಾಮಾನ್ಯ, ದಶಮ ಸ್ಥಾನ, ಪಂಚ ಭುಜ, ಲಂಬ, ಪಾದ, ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಧನ, ಋಣ, ಕಚ್ಚಾ, ಸಮಾಂತರ, ವರ್ಣ, ಪುರ್ನಬಳಕೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಕಲಿಕೆಗೆ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿ. ಇಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಗ್ರಾಮೀಣ/ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೇವಲ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕಲಿಯಲಾರದು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಂತೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಕೆಯೇ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯ ಶಾಲಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಶೇ.100 ರಷ್ಟಿದ್ದರೂ, ಉನ್ನತ ಅಂಕ ಗಳಿಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಡುಭಾಷೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಪರಿಚಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಹಾಗಾದರೆ ಕನ್ನಡದ ಬಹುತೇಕ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 30 ರಿಂದ 40 ರಷ್ಟು ಸರಳತೆ ಮೂಡಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಮಾಜದಿಂದ ಯಾಕಾಗಬಾರದು?

ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ ಎಂಬುದು ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯಾಯಿತು. ಅದು ಇಂದಿನ ವೇಗದ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಓಡುವ ದಾವಂತದಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಗು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿರಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕನ್ನಡದ ನಿತ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತೀ ಪದಕ್ಕೆ

